



Knoevelnieuws no. 8

Maastricht, februari 2009

Beste sponsors, sympathisanten, bestuursleden en vrijwilligers van Stichting de Knoevel, Het vorige knoevelnieuws is al weer een tijdje geleden. Onze excuses hiervoor. Uiteraard is er de afgelopen periode weer veel gebeurd. Hiervan willen we jullie graag thans op de hoogte brengen.

Knoeveldag Julian Quadackers.

Op zondag 11 januari was het zover, de knoeveldag van Julian, opgegeven door zijn vroegere juf van de kinderopvang, Wendy begon de dag al vroeg met de eerste grote verrassing.

Een limousine die ons kwam halen, in alle vroegte ging het richting..... dat wisten wij toen ook nog niet, later bleken we naar Maastricht te gaan voor een heerlijk ontbijt, waar niet alleen Julian heel erg van smulde maar ook zijn broertjes, ook papa en mama genoten van het heerlijke ontbijt.

Maar al snel werd het tijd voor de volgende verrassing, met het busje uitgerust met een DVD speler ging het richting..... kaatsheuvel, en het werd echt een sprookje, want de winter Efteling was helemaal bedekt door een witte deken en dit was niet door de Efteling gedaan of door de fantastische vrijwilligers van Stg. De Knoevel maar door vaders winter zelf en dat was echt prachtig.



Na een paar heerlijke uren in de Efteling, moesten we alweer weg, om naar huis te gaan, maar ook niet echt, we wisten dat er nog iets kwam, maar wat. Gezien het feit dat Julian twee broertjes heeft en alle jongens gek zijn op sirenes was de volgende stop een echte politiebuis "stelen", met de sleutels op zak en alle

mannen in de bus gingen ze er heel snel vandoor, naar..... de brandweer, en dat was het helemaal, na een korte rondleiding, kwam voor de mannen het echte werk, een brandweermannenpak aan, helm op en in de brandweerauto, met sirenes en al een rondje om de kazerne, dat was sjiek en wat een lawaai en veel knopjes in die auto, helaas was het te koud om echt te mogen spuiten maar het was ook zo al helemaal te gek. En dat ook in een politiebuis knopjes zitten dat had Julian snel in de gaten, en voor we er erg in hadden ging de sirene van de politiebuis, dat had hij snel gedaan, en je had hem toen moeten zien glunderen! Na de brandweer, moesten we nog wel de bus eerlijk terug brengen, dus gingen we weer naar het politiebureau nadat de auto weer netjes op zijn plaats stond was het al laat, en tijd voor de laatste verrassing, met het busje zijn we naar het Van der Valk Motel in Maastricht gegaan en daar zat iedereen, iedereen die voor Julian en voor ons zo belangrijk is geweest in de afgelopen periode en nog steeds belangrijk is. Wat een gezellige avond, heerlijk eten, lieve en leuke mensen om ons heen en toen was het echt voorbij.

Julian en de broers kregen nog een geweldig cadeau, en hier werden ze sprakeloos van, een drumstel voor Julian een spelletje voor Tristan en voor Olivier een kleine brandweerkazerne, die de hele terug weg door hem gekoesterd werd en vastgehouden, en waar hij maar heel af en toe de sirene testte. Heel moe maar ontzettend verwend en dankbaar ging het weer richting huis.

Toen moesten we helaas afscheid nemen van onze twee super vrijwilligers van Stg. De Knoevel, Harry en Sjirr.

"S avonds lagen de jongens moe maar heel tevreden en gelukkig te slapen na werkelijk een geweldige dag. Dank aan Harry, Sjirr, aan Sandra en aan iedereen die deze dag mogelijk heeft gemaakt.

Wij hebben genoten en onze zonen nog meer. Dank en heel veel lieve en hartelijke groeten.

Julian, Tristan, Olivier
Rob en Sandra Quadackers.

Knoeveldag:

Tijdens een intakegesprek met Lilian en Lisette werd ons van alles gevraagd over dingen die we allemaal leuk vinden. Omdat er niet direct een grote wens was, was het voor ons allemaal een grote verrassing wat er op de Knoeveldag zou gaan gebeuren. Mede omdat de dag werd verplaatst zodat er dan een activiteit door

zou kunnen gaan, werd de spanning voor ons steeds groter. Zondag 20 december was het zover. We moesten op tijd op want Lilian en Lisette zouden tussen 08.30u en 09.00u komen. Het was nog donker toen ze bij ons aanbelden. Nu maakte de spanning plaats voor nieuwsgierigheid, want wat ging er gebeuren? Niet veel later werden beide dames onrustig, voor de deur stond een oude Bentley uit het jaar 1956.



Hierin mochten we plaats nemen, waarna er werd vertrokken. De eerste rit was ons bekend, we gingen Giovanni ophalen, ons voormalig pleegzoontje die nu in een leefgroep in Maastricht woont. Toen we hem hadden opgehaald, werd de reis vervolgd, maar waar naar toe? Niet veel later stopten we voor Dreamz, een restaurant waar we van een heerlijk ontbijtbuffet konden genieten. Tijdens dit ontbijt meldden zich twee heren. Waar zij voor kwamen was voor ons een grote vraag. Onze nieuwsgierigheid werd weer op de proef gesteld. Gelukkig hoefden we niet lang te wachten want we moesten de jassen aan en naar buiten. Daar stonden twee Chevrolets Corvette. Eigenlijk zouden het er vier zijn, maar een van de berijders was ziek en de ander Corvette was stilgevallen. De twee kleinste mannen, Jurdin en Giovanni, mochten als eerste mee, de rest nam plaats in het busje. Hier begon de rit door het mooie Limburgse heuvelland. Halverwege werd er gestopt en mochten de twee grote mannen, Ionut en Luc, plaatsnemen in de Corvettes. De rit werd weer vervolgd en het was gewoon genieten van de rit in een niet alledaagse auto. De eindbestemming van de rit was het MECC in Maastricht. Het duurde even voor we doorhadden dat we naar een uitvoering gingen van Holiday on Ice. We waren nog nooit eerder naar een voorstelling van Holiday on Ice geweest en we waren ook benieuwd wat Jurdin (11) en Giovanni (7) er van zouden gaan vinden. Ondanks dat ze een twee uur moesten blijven zitten hebben ze zich absoluut niet verveeld en, net als wij allemaal, genoten van de mooie show. Hiermee was de dag nog niet ten einde want de weg werd weer vervolgd. Eerst met het busje, daarna te voet, Maastricht in. Jurdin had onderweg het reuzenrad geschoten en jawel hoor, toen we het Vrijthof opliepen, was daar Winterland, ene grote winterkermis, aan de gang. Niet veel later meidde zich er een heer van de kermis die ervoor zorgde dat we bij de Kerstman in zijn huisje mochten komen. Eerst

kregen we wat uitleg maar de kleine mannen hadden hier geen geduld voor, ze wilden meteen door naar de Kerstman. En dat was wel even spannend. We moesten een kerstliedje zingen en mochten daarna nog een kerstkransje van chocola pakken. Daarna de kermis op, naar het Reuzenrad.



Ardine, Jurdin, Giovanni en Lisette, gingen hierin. Langzaam ging deze naar grote hoogte. Giovanni vond het toch maar eng, de anderen genoten volop. Jurdin wilde zelfs een tweede keer, maar hiervoor was het helaas te druk. We hadden trouwens dorst gekregen en gingen wat drinken. Ook wilden de kleine mannen nog in het treintje, dus daar werd toen naar toe gegaan. Hierin werden diverse ritten gemaakt. Toen moesten we verder, maar waar naar toe? We liepen over het Vrijthof totdat er halt werd gehouden bij Grand Café D' n Ingel. Tot onze grote verrassing zaten daar Ardine's vader en zusje met haar zoon en Luc's broer met vrouw en kindjes. Hier konden we genieten van een heerlijk diner. Na het verrukkelijke eten was het tijd om weer te gaan. Met het busje hebben we eerst Giovanni teruggebracht, daarna werden wij thuisgebracht. We waren doodmoe maar hadden een heerlijke dag gehad. Niet veel later lagen we dan ook in bed nagenietend van alle verrassingen die speciaal voor ons waren georganiseerd.

Dit is een kort verslag van een enerverende dag. We zijn zeer dankbaar voor deze dag die voor ons is georganiseerd. Het begon al bij de voorpret. De dag zelf was gewoonweg genieten, zonder de zorg van alledag en de bezorgdheid om de gezondheid van Jurdin. We willen onze dank uitspreken naar Lilian en Lisette die deze dag geweldig in elkaar hebben gezet en waar niets teveel voor was. Ook willen we alle anderen bedanken die deze dag mogelijk hebben gemaakt. Voor ons was het een dag zonder zorgen, genietend van al het leuks. Door deze dag hebben we onze accu weer even kunnen opladen. Extra energie die we broodnodig hebben om de dagelijkse zorg omtrent Jurdin vol te houden. Heel veel dank!

Ardine. Luc. Ionut. Jurdin en Giovanni

Beschermvrouwe.

Op vrijdag 23 januari werd in de bovenzaal van "café De Knijnsiep" om 17.00 uur Mevrouw F.G.J. Frissen-Eijken, echtgenote van Gouverneur L. Frissen geïnstalleerd als beschermvrouwe van de Stichting.

De installatie vond plaats door de Voorzitter Jan Hoen en door onze ambassadrice Julie Coumans.



Groete Knoeveldag 2008.

De eerste groete Knoeveldag vond plaats op 18 oktober 2008.

Vanaf 9.00 uur werden de gezinnen verwacht aan de aanlegsteiger van Rederij Stiphout in Maastricht. Aldaar werden ze met muziek verwelkomd door de zaate hermenie Hel Hoeg en Zaat.



Aan boord stond de koffie en het fris klaar.

Het vertrek met de boot moest even worden uitgesteld omdat zich een aantal clowns zich meldde, dat graag meewilde met het bootreisje.

Uiteindelijk konden we met een kwartiertje vertraging toch vertrekken.

Aan boord was gezelligheid troef.

Huub Adrieans, Angelina en de zaate hermenie verwendeten kinderen en hun ouders met hun muziek. Er werd geswongen en gehost.

De clowns amuseerden de kinderen ook op hun eigen specifieke wijze.

Op de bovenverdieping van de boot konden de kinderen zich laten schminken. Ook deze activiteit vond gretig aftrek. Het ene kind was nog mooier geschminkt dan het andere.

Last but not least mochten de kinderen ook nog achter het roer van het schip plaatsnemen. Dit leverde hun nog een vaarbewijs op.

Naast de gezelligheid was er in de ochtend ook nog een officieel gedeelte.

Julie Coumans werd geïnstalleerd als ambassadrice en Huub Adriaens werd geïnstalleerd als erelid.

Een tweetal liefvallige dames voerde namens Vodafone nog het woord en boden een cheque van ruim 1700 euro aan.

Rond de klok van twaalf was het tijd om te eten.

Rederij Stiphout had voor de ouders een mooi lopend buffet verzorgd.

Als verrassing voor de kinderen kwam Ronald Mc Donald hoogst persoonlijk de kinderen verwennen met lekkere hapjes en drankjes. Hele dozen met hamburgers, happy meals, frisdranken etc bracht hij mee. Alles vond gretig aftrek. Ondanks de grote hoeveelheden bleef er geen frietje en hamburger over.

Daarna was het tijd voor het middagprogramma.

's Morgens konden de kinderen zich opgeven voor een van de activiteiten in de middag.

Varen met de politieboot met 50 km per uur over de maas, varen met een speedboot, rondtoeren met corvettes, een rondvlucht boven Maastricht, grote trucks in de Enci-groeve, vissen in de Enci-groeve, boeven vangen met de politie en last but not least het rijden met legervoertuigen en hele grote trucks door de Enci-groeve, het was allemaal mogelijk.



Voor de kinderen, die niet van boord konden was er een ballonkunstenaar en vertoonde Ronald Mc Donald zijn grappen en grollen.

Tijdens de hele dag waren medewerkers van Service Medical aanwezig om in te kunnen springen bij mogelijke medische probleempjes.

Rond de klok van 4 werd van de gezinnen afscheid genomen. Als aandenken aan de dag ontvingen de kinderen allemaal een mok van de Knoevel en een klein beertje. Van het leger kregen de kinderen o.a. een rugzakje.

Al met al een zeer geslaagde dag. De reacties van de gezinnen waren zeer positief.

Voor de vrijwilligers van de Knoevel was het daarna tijd om op te ruimen en na te genieten !

Aan alle gezinnen, die aan de dag hebben deelgenomen en aan alle instanties, bedrijven en personen, die aan de dag hebben meegewerkt zal nog een video-dvd en een foto-dvd als dank/aandenken worden toegezonden. De verwachting is dat begin maart met de verzending zal worden gestart.

Groete Knoeveldag 2009.

De ervaringen met de eerste grote knoefeldag waren zeer positief.

Inmiddels hebben we besloten om in 2009 weer een groete knoefeldag te organiseren.

Wat we die dag gaan doen blijft voorlopig geheim. Het enige dat we nu willen verklappen is dat de dag zal plaatsvinden op 2 mei 2009.

Nieuwe Vrijwilligers.

Inge Weltens en Sandra Rovers hebben zich aangemeld als vrijwilliger bij onze stichting. Afgesproken is dat beide eerst een knoefeldag zullen meedraaien, waarna we gezamenlijk zullen besluiten of het vrijwilligerschap zal worden gecontinueerd.

Sponsors.

Alle bedrijven en instellingen, die vaak belangeloos en kosteloos medewerking verlenen aan de knoefeldagen willen we vanaf deze plek nogmaals danken voor hun hulp.

Zonder deze hulp zou het vaak niet mogelijk om de gezinnen op een aantrekkelijke wijze een hele dag te verwennen.

Zowel de dank van de gezinnen als van ons is zeer groot!

Ook de afgelopen maanden konden we weer rekenen op een aantal sponsors.

Een greep uit deze sponsors.

Zo liep de kok van restaurant Il Castillo in Valkenburg samen met een collega de vierdaagse en werd hij hiervoor gesponsord. De ontvangen gelden stelden zij beschikbaar aan de Knoevel. Een opa van een knoevelkind maakt maandelijks 5 euro over aan de stichting.

Van de Lionsclub Trajectum, de Leo Club Maastricht, de huurdersbelangenvereniging Maastricht West, mochten wij donaties ontvangen. Ook Grouwels

Vastgoed BV en de Ruijtersgroep BV droegen een financieel steentje bij.

Kledingzaak Ajou organiseerde een veiling van kleding en het Oktobergala organiseerde een veilig van kunstwerken. De opbrengst kwam ten goede aan de stichting.

Onvermeld mogen we niet laten de bijdrage van de kinderen van de basisschool "T Hwagveld in Meerssen. Tenslotte gaat onze dank uit naar Mia Dircke, die zich op allerlei evenementen verdienstelijk maakt voor de Knoevel door de verkoop van zelfgemaakte producten, zoals wafels en erwtensoep.

Alle sponsors, willen we ook bij deze nogmaals van harte danken. Zonder de sponsors zou het niet mogelijk zijn om de activiteiten voor de kinderen en hun familieleden te organiseren.

Komende verwendagen.

Er wordt thans een aantal verwendagen voorbereid. In een van de komende nieuwsbrieven zullen we hierop terugkomen.

Website.

De website is te bevragen via WWW.stichtingdeknoevel.nl.

E-mail adres. @

info@stichtingdeknoevel.nl

Rekeningnummer

Het rekening nummer bij de ING bank = 66.34.73.993. t.n.v. Stichting de Knoevel.

Tenslotte.

Geer moot allemaal unne knoevel vaan de Knoevel hobbe !